

POSTANOWIENIE

Dnia 7 sierpnia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Stanisław Stankiewicz

w sprawie **K.W.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 7 sierpnia 2025 r.,
wniosku skazanej o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją
wyroku Sądu Okręgowego w Bielsku-Białej
z dnia 27 stycznia 2025 r., sygn. akt VII Ka 910/24,
zmieniającego wyrok łączny Sądu Rejonowego w Bielsku-Białej
z dnia 26 sierpnia 2024 r., sygn. akt IX K 899/23,
na podstawie art. 532 § 1 i 3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

wstrzymać wykonanie wobec K.W. wyroku Sądu Okręgowego w Bielsku-Białej z dnia 27 stycznia 2025 r., sygn. akt VII Ka 910/24, zmieniającego wyrok łączny Sądu Rejonowego w Bielsku-Białej z dnia 26 sierpnia 2024 r., sygn. akt IX K 899/23 - do czasu rozpoznania kasacji Prokuratora Generalnego.

UZASADNIENIE

Prokurator Generalny w kasacji, wniesionej na podstawie art. 521 § 1 k.p.k., zaskarżył wyrok Sądu Okręgowego w Bielsku-Białej z dnia 27 stycznia 2025 r., sygn. akt VII Ka 910/24, zmieniający wyrok łączny Sądu Rejonowego w Bielsku-Białej z dnia 26 sierpnia 2024 r., sygn. akt IX K 899/23 – „w zakresie rozstrzygnięć z pkt I tiret pierwsze i pkt II, na korzyść oskarżonej K.W.” i na podstawie art. 523 § 1

k.p.k. oraz art. 526 § 1 k.p.k. i art. 537 § 1 i 2 k.p.k. podniósł zarzut rażącego i mającego istotny wpływ na treść wyroku naruszenia przepisów prawa procesowego, a mianowicie art. 433 § 1 k.p.k. w zw. z art. 440 k.p.k., polegającego na zaniechaniu rozpoznania apelacji obrońcy wywiedzionej od orzeczenia sądu I instancji poza granicami stawianego w niej zarzutu i w konsekwencji utrzymaniu w mocy rażąco niesprawiedliwych rozstrzygnięć Sądu Rejonowego w zakresie orzeczenia o łącznej karze pozbawienia wolności i ograniczenia wolności, pomimo iż zapadły one z rażącym naruszeniem przepisów prawa procesowego i materialnego, to jest art. 366 § 1 k.p.k. i art. 413 § 1 pkt 4 k.p.k. w zw. z art. 574 k.p.k. oraz art. 85 § 1 k.k. i art. 91 § 2 k.k., co skutkowało rozstrzygnięciami opisanymi w *petitum* skargi.

W konkluzji kasacji, Prokurator Generalny wniósł o „uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie Sądowi Okręgowemu w Bielsku - Białej do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym.

K.W. w dniu 21 lipca 2025 r. złożyła wniosek o wstrzymanie wykonania orzeczenia do czasu rozpoznania wniesionej na jej rzecz kasacji. Skazana swoje wystąpienie motywowała zasadnością zarzutu podniesionego w kasacji Prokuratora Generalnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek skazanej - co do zasady - zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 532 § 1 k.p.k., w razie wniesienia kasacji Sąd Najwyższy może wstrzymać wykonanie zaskarżonego orzeczenia, jak i innego orzeczenia, którego wykonanie zależy od rozstrzygnięcia kasacji. Wstrzymanie wykonania orzeczenia ma niewątpliwie charakter wyjątkowy, wprowadza bowiem odstępstwo od zasady niezwłocznej wykonalności prawomocnych orzeczeń (*vide* art. 9 k.k.w.), a wobec tego nie podlega wykładni rozszerzającej. Łączy się to bowiem z faktem, że kasacja przysługuje od prawomocnego wyroku, a więc orzeczenia objętego prawnym domniemaniem prawidłowości zawartych w nim rozstrzygnięć. Wprawdzie przepis art. 532 § 1 k.p.k. nie formułuje przesłanek przemawiających za podjęciem takiej decyzji, jednakże w orzecznictwie od dawna utrwalone jest stanowisko, że zastosowanie instytucji wstrzymania wykonania orzeczenia, winno być uzasadnione szczególnymi i jednoznacznymi w swej

wymowie okolicznościami prowadzącymi do wniosku, że wykonywanie lub wykonanie orzeczenia, przed rozpoznaniem skargi kasacyjnej spowodowałoby dla osoby skazanej wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki. Do owych szczególnych okoliczności należy zaliczyć rangę i charakter postawionych zarzutów kasacyjnych i ich widoczną już *prima facie* zasadność, a w związku z tym wysokie prawdopodobieństwo uwzględnienia wniesionej skargi, gdyż w takiej sytuacji wykonanie orzeczenia przed rozpoznaniem kasacji, zwłaszcza w zakresie kary, spowodowałoby dla osoby skazanej poważne i nieodwracalne następstwa.

W świetle przedstawionych uwarunkowań, nie przesądzając, co oczywiście, ostatecznego rozstrzygnięcia jakie zapadnie w następstwie rozpoznania kasacji Prokuratora Generalnego, wstępna kontrola akt przedmiotowej sprawy, przeprowadzona na potrzeby niniejszego postępowania incydentalnego wykazała, iż - z uwagi na jej charakter i treść akcentowanego w *petitum* skargi zarzutu - rysuje się realne, wysokie prawdopodobieństwo uwzględnienia wniesionej na rzecz K.W. kasacji, implikujące perspektywę uchylecia zaskarżonego wyroku Sądu odwoławczego.

W związku z powyższym, w pełni zasadne było skorzystanie z dobrodziejstwa względnej suspensywności kasacji i zastosowanie wyjątkowej instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k., albowiem wprowadzenie do wykonania orzeczonej kary łącznej może narazić K.W. na dolegliwość, której ponosić nie powinna.

Z tych względów Sąd Najwyższy postanowił, jak na wstępie.

[WB]

[a.ł.]